

VYČURÁNÍ

Past na bonzáky

Alena Penzešová
Ilustrovala Anna Gajová

FRAGMENT

Vyčůránci – Past na bonzáky

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

Alena Penzešová
Vyčůránci – Past na bonzáky – e-kniha
Copyright © Fragment, 2015

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA a.s.

Past na bonzáky

Alena Penzešová

Ilustrovala Anna Gajová

Věnováno Silvii a Monice

A cluster of musical notes and two crowns floating above the title.

Sobotní chvílka trapnosti

Hurá! Zase je tu pátek. Batohy s učením leží v rohu chodby, kam je dvojčata po příchodu ze školy odhodila. Konečně mají odpoledne bez domácích úkolů a nepříjemných povinností. Koho zajímá, že je venku krásný slunečný zářijový den? Největší dobrodružství se přece odehrávají před telkou a u počítače!

„Ještě máš pět minut!“ hlásí Jakub Michalovi. „Doufám, že skončíš včas! Rodiče říkali, že každý z nás může být u počítače jenom hodinu,“ připomíná bráchovi.

„No tak, Kubo! Nechovej se jako matikář Gattěk!“ snaží se ho obměkčit Míša. Jak má za pět minut dokončit to, co začal? Už dávno slibuje sestřenicí Nině, že jí pošle fotky z prázdnin na ranči. Ano. Míša je nejen strůjce geniálních nápadů, ale i skvělý fotograf. Z prázdnin u tety Moniky si přinesl speciální záběry, které stojí za to. Podařilo se mu zachytit svého úhlavního nepřítele, prasečího ještěra Jana, v nejlepších chvílích, právě když to nečekal.

Jan v blátě jako vypasený červ! Jan s umouněnou tváří jako prase v chlívku. Jan v trenýrkách

s červenými motýly! Fakt husté. Honza Trdlo v agonii během diskotéky!

A právě když se rozhodl trochu si pohrát s jedním vydařeným snímkem ve skicáku, musí se tu objevit Kuba se svými ultrapřesnými stopkami v pařátech.

„Co to děláš s Honzíkovou fotkou?!“ ozve se Jakubův rozzlobený hlas.

„To je můj domácí úkol z informatiky,“ vymýšlí si Michal. Určitě nebude tlustoprdu Kubovi prozrazovat, že chce Janovu fotku poslat Nině. Jan s přikreslenýma prasečíma ušima a ještěřím ocasem sestřenici určitě zlepší náladu. Už chybí jenom kusadla a mutant bude hotový, zasní se.

„Čas vypršel! Pusť mě k počítači! Tvoje hodina skončila!“ Jakub vytlačuje Michala ze židle.

„Ale neskončila. Mám ještě půl minuty!“ brání se Michal.

„Mamííí!“ vríská Jakub. „Míša mě nechce pustit k počítači, a přitom jsem tam už dávno měl být jááá!“

Michal se na bráchu podívá, jak nejškareději dovede. Doby, kdy se s Kubou dalo dohodnout, jsou už definitivně pryč. A to všechno kvůli jejich spolužáku Honzovi Trdlu Natvrdlému, který si z Kuby udělal svůj klon.

Jan – šprt a bonzák v jednom.

Jan – laboratorní ještěř s prasečím ksichem. Fuuuj!

„Kubo, ty jsi celý zprasovatěl.“ Michal lítostivě pokyvuje hlavou.

„Mamííí! Míša mi nadává, že jsem prase!“ žaluje Jakub.

K obýváku se blíží kroky. „Co se to tu děje?“ nahněvaně se ptá máma. „Jste dvojčata, měli byste vždycky držet spolu. Michale, proč nechceš pustit Kubíka k počítači? S tátou jsme vám včera vysvět-

lovali, že jestli se budete hádat, nebude ani počítač, ani televize!“ varuje je.

„Ale já jsem jen...“ pokouší se Míša vysvětlit, jak to bylo.

„Žádné ale!“ skáče mu do řeči máma. „Teď půjdeš okamžitě do svého pokoje a do konce týdne tě u počítače nechci vidět! Dokud se nenaučíš dodržovat dohody, nebudou ani žádné výhody!“

Michal civí na Jakuba. Kvůli němu má teď zakázaný počítač skoro na tři dny.

Jakub se šklebí za mamincinými zády. Konečně se mu podařilo trapáka Míšu vyšachovat z počítačového koutu. O nic jiného mu vlastně ani nešlo. Dokonce jako bonus dostal Michal zákaz počítače až do neděle. To je nádhera. Když se daří, tak se daří!

„Až to povím Honzovi...“ usmívá se Jakub.

Michal je zdrcený. Máma zase uvěřila Kubovi a jeho si ani nevyslechla. Taková nespravedlnost! A to všechno jenom proto, že tlustoprď Kuba se chová jako štěkající ratlík. Haf, haf, haf-haf-haf! Ohlašuje každý prď jako Honza Trdlo Natvrdlý. Vždy když se strhne nějaká zajímavá hádka, kdo za to může?

Michal – zákeřný vyčůránek.

Michal – drzý grázl.

Michal – obluda s rohem nosorožce, která se pokouší bezbranného chudáčka Kubíka zmasakrovat.

Vrrrrr! Kdyby jen rodiče věděli, jaký je jejich synáček Kuba vychytralý. Naučil se od červa a zmutovaného prasete Jana podlézat a teď to na ně zkouší. A oni? Pokaždé mu uvěří. Katastrofa. Tlustoprd Kuba si teď kraluje u počítače a píše podlému Honzovi, jak Míšu zákeřně dostal.

Michal zavře oči a představuje si, co by udělal nejdřív, kdyby se mohl aspoň na chvíli proměnit v tyranosaura. Není čas na zkoumání svého gigantického těla, je třeba se porozhlédnout po nějaké kořisti. Ano. Už ji vidí! Krčí se tamhle za stromem a snaží se splynout s prostředím. Kdo jiný by tou kořistí byl než Jan? Míša, T-rex, se brutálně rychle přesouvá ke stromu, kde trčí motýlkové trenky Honzy Trdla Natvrdlého, trapného růžového ještěra, kterému stéká pot po otlé mastné tváři. Míša vycení nablýskané zuby a...

Klep, klep, klep! ozve se ťukání prstů na dveře. Jaká škoda, že ho někdo vyrušil z takového krásného snu.

„Michale, máš tu strašný nepořádek! Co kdyby sis uklidil? Tvůj pokoj vypadá jako království prachu,“ pohoršuje se máma. „A až tu skončíš, co kdybys dnes vysál i v Kubově pokoji? Když jsi byl minule nemocný, vysával oba pokoje Kubík.“

„Přesně na to jsem teď myslel. To je fantastický nápad!“ předstírá Michal nadšení.

Máma se zatváří mile. „Uvidíš, jak dobře se budeš cítit, když bratrovi pomůžeš.“

Michal nemá slov. Nejenže ho strašným způsobem potupili a nespravedlivě potrestali, ale mučení ještě neskončilo! Musí klesnout až na samé dno. Mámě by se určitě líbilo, kdyby oblízal Kubovy boty a ve svém ukrutně krátkém volném čase lítal po domě s hadry a utíral prach.

Michal – mistr domácích prací.

Michal – sběratel utěrek, hadrů a čisticích prostředků.

Michal – pomocnice v domácnosti.

Proč by měl proboha uklízet andílek Kubík? To neeee! Neměl by potom dost času na prasečí hry s Honzou Trdlem. A kdyby chudáček Kubík náhodou nestihl sledovat v telce svůj oblíbený se-

riál o mořských pannách, tak by určitě nastal konec světa. Všechny povinnosti klidně hodte na Míšu. Ten to přece snese. Kubíka by mohl během uklízení ofouknout průvan a co pak? Ještě by třeba začal kýchat a to by bylo strašnééé!

Michal zuří. Už to moc dlouho nevydrží. Jediné řešení je mít v pokoji vlastní notebook. Ale k tomu, aby si ho koupil, mu ještě chybí tři tisíce korun. Kde sežene tolik peněz?

Crn-crn, crn-crn, crn-crn! vyzvání neodbytný zvonek u vchodových dveří.

„Jakube, máš návštěvu! Přišel Honzík,“ křičí máma.

Michal se naježí. Dnes se na něj valí jedna pohroma za druhou. Skrz otevřené dveře slyší, jak si jeho brácha s Honzou něco šeptají.

„Super, konečně jsi tady!“ raduje se Jakub.

„Říkal jsi, že je to důležité. Tak jsem hned všechno nechal a utíkal za tebou. Víím, že mě doma potřebují, ale co nadělám. To je asi moje poslání, pomáhat druhým,“ přemoudřele zavzdychá Jan.

„Pojďme do mého pokoje. Mám super plán,“ šeptá Jakub.

„Tsssss!“ zasyčí Míša. Jeho brácha se s prasečím mutantem Janem zavřeli v pokoji. Určitě kují nějaké pikle. Ale moment. Míšovi se zdá, že odamtud něco slyší. Že by to byl zpěv?

„Jsi kouzelná a záříš jako sluníčko, la-la-la lááá. Pálí mě oči, jako bych v nich měl zrníčko, tra-la-la láááá...“ doléhají k němu tiché hlasy z bratrova pokoje.

Michal se může potřhat smíchy. Tento song v Kubově provedení ještě neslyšel. Že by to byla další perla z Janovy básnické tvorby? Musí se posunout trochu blíže ke dveřím. Ještě krok a uslyší každé slovo.

„Co tady děláš, trapáku?!“ překvapí ho Jakub, když prudce otevře dveře. Honza se tváří jako ředitel zeměkoule. Se založenýma rukama se na Michala mračí a měří si ho povýšeneckým pohledem.

„Nádhera! Já ti jdu vyluxovat pokoj, a ty mi za to nadáváš do trapáků?!“ Michal se otáčí k bratrovi zády a chce odejít.

„Asi jsem to přehnal,“ omlouvá se Jakub. Nemůže být přece na bráchu zlý, když se díky němu zbaví takové nepřijemnosti, jako je vysávání.

„Tak fajn. Bude to trvat jen pár minut,“ informuje Michal bráchu a zapíná vysavač. Po několika sekundách ho vypíná. „Hotovo! Hele, před chvílí jsem odtud zaslechl super písničku. Naladili jste si novou hudební stanici?“ ptá se Míša s kamennou tváří. Jestli do toho divadýlka nedá trochu víc hereckého nadání, Kuba mu na to určitě neskočí.

Jakub se překvapeně podívá na Honzu. Ne-

chce se jim věřit tomu, co slyší. Míša, hustý frajer, ocenil jejich zpěv.

„Tobě se to líbilo?“ zajímá se Honza. Pochybovačně kroutí hlavou a spíná ruce.

„Bylo to fantastické. Co je to za stanici? Tak bych si ji chtěl naladit,“ přesvědčuje oba Michal.

„To nebylo rádio. Byli jsme to my s Honzou!“ Jakub pyšně zdůrazňuje každé slovo.

„Kecáš,“ nevěří naoko Michal. Ještě chvíli a vyprskne smíchy. Ti dva si snad myslí, že se jejich písnička podobá něčemu, co by bylo vhodné vypustit do světa?

„Opravdu. Honzík napsal další báseň a já jsem k ní vymyslel hudbu.“ Jakub ukazuje papír plný škrtačů a Michal rozpoznává strašidelný rukopis nejotravnějšího básníka na světě. Písmenka se tlačí jedno na druhé, jako by se chtěla navzájem sežrat. Hrůza. Janova tvorba mu už několikrát způsobila trauma.

„Vy dva jste mě fakt překvapili. Znamená to snad, že se chystáte založit hudební skupinu?“ vyvídá Míša. Nemůže se dočkat, až tyto novinky zatelefonuje všem svým kámošům.

Honza se nadouvá, až se zdá, že za chvíli praskne. Míša si nenápadně prohlíží jeho oblečení. Tričko se šíleným vzorkem, proužkované kalhoty, ponožky s barevnými prsty a kožená vesta po pradědovi z hor. Geniální. To si zaslouží fotku.

„Už dávno jsme s Honzou chtěli založit hudební skupinu. Vymyslel jsem to já,“ namyšleně se teletí Jakub. Už vidí houfy fanoušků a fotografů, kteří se tlačí k jejich domu, aby jim mohl podepsat cédéčka. Do školy ho každý den odveze limuzína a spolu s Honzou poletí letadlem až do Ameriky. Koncerty, autogramiády, první ceny. Čeká je fantastická budoucnost.

„Kubo!“ přerušuje jeho snění Michal. „Když už máte první písničku, neměli byste k ní natočit i videoklip?“ ptá se bráchy a potlačuje přitom smích. Nemůže se dočkat, až vyběhne z Jakubova pokoje, schová hlavu pod polštář a pořádně se zasměje. Ha-ha-ha-ha! řehtá se aspoň v duchu. „Videoklip?“ diví se Honza.

„To je vážně super nápad!“ Jakubovi se rozzáří oči. Díky videoklipu se s Honzou stanou známými osobnostmi. Budou celebrity. Už se vidí, jak ochutnává všechny ty dobroty, které vídává v televizi. Švédské stoly, zmrzliny, drinky s brčky. To bude život!

„A máte už někoho, kdo vám ten videoklip natočí?“ vnucuje se Míša. Chybí jen maličko a oba

bude mít tam, kde potřebuje. Přemluvit Kubu a ještě Jana, aby se dobrovolně ztrapnili, to chce hodně energie; musí v sobě především zdusit salvy smíchu, které se chtějí prodrat ven.

„Zatím nemáme. Nejprve bychom chtěli nacvičit pár písniček a potom je pošleme do MTV,“ plánuje Honza.

„Ehm, ehm, ehehehm!“ zakašle Michal. Tohle byl úder pod pás, který nečekal. „Ehm, hhh, eeee-ehm!“ dusí se smíchem, ale tváří se, že překonává další záchvat kašle. Informace o MTV ho dostala do kolen, už to dlouho nevydrží, musí se odtud nějak vypařit. „Za chvíli se vrátím, jen odnesu vysavač. Mám úžasný nápad.“

Michal letí přímo do svého pokoje. Tři, dva, jedna, konečně! „Ááááááááááááááá, hahahahaha, ha ha ha hááááááááááááááá!“ Vrhne se obličejem do matrace a oběma rukama si ještě na hlavě přidržuje polštář. Ani ve snu by ho nenapadlo, jak skvěle se dnes bude bavit. Musí se uklidnit, potom nahodí vážnou tvář a vrátí se tam. Ale ještě předtím zatelefonuje sestřenici Nině. Tuhle bombastickou zprávu si nemůže nechat pro sebe.

„Čau, Míšo!“ ozve se v mobilu.

„Čauky! Mám horké novinky,“ šeptá Michal.

„To jsem zvědavá, tak sem s nimi!“ nemůže se dočkat Nina.

„Neuvěříš, co jsem se dnes dozvěděl. Jen si představ, že Kuba s Honzou si chtějí založit skupinu,“ chechtá se Míša.

„Skupinu blbců?“ zjišťuje Nina.

„Jo, zapomněl jsem říct, že hudební. Už zkoušejí. Jsou slyšet po celém domě. Že prý z nich budou celebrity,“ prozrazuje Michal vážným hlasem.

„Chceš říct, že ti dva chtějí být zpěváci? To nemyslíš vážně!“ žasne Nina.

„Přesně tak. A zkus třikrát hádat, kdo píše texty,“ směje se Michal.

„Hádám, že Jan, básník roku,“ střílí Nina do černého.

„Trefa. Škoda, že tu nejsi, aby sis je poslechla. Hmmm, to bude zážitek! Aspoň udělám nějaké nové fotky. Hned jak mi skončí zákaz počítače, pošlu ti je,“ slibuje sestřenici.

„A proč nenatočíš i video?“ navrhuje mu Nina.

„Geniální nápad! Škoda že nemám kameru.“

„A co vaši? Nešlo by to udělat jejich mobilem?“ napadne Ninu.

„Ty jsi prostě třída!“ raduje se Michal. Nina je nejlepší sestřenice, takovou by si přál každý. Nesnáší školu, domácí práce a nikdy si nehrála s panenkami.

Nina – skvělá baba, která dokáže vymyslet ty nejgeniálnější plány.

Nina – spolubojovnice proti prasečí invazi.

„Oukej, jdeme na to. Drž mi palce. Večer ti zavolám, jak to dopadlo,“ loučí se Míša. Už se vidí, jak prodává Janovy a Jakubovy fotky spolužákům před školou. Každá fotka za třicet korun. Video za sto padesát korun. Vydělá tolik peněz, kolik mu chybí na nový notebook. To bude život. Už nikdy se nebude muset s Kubou dělit o počítač. Ještě se běhnout dolů po schodech a najít mámin super dotykový mobil. Měl by si pospíšet, aby na to nepřišla.

„Crn-crն, crն-crն!“ ozve se zvonek u dveří.

„Michale, přišel za tebou Tomáš!“ křičí zezdola máma.

„Zázraky se dějou!“ Michal si mne ruce a sbíhá dolů.

„Máš s sebou mobil?“ vyhrkne Michal na Tomáše hned u dveří.

„Jasně, proč?“ nechápe Tomáš.

„Další zázrak!“ Michal se zbožně podívá směrem ke stropu a uklání se s přivřenýma očima. Tomášův mobil je tisíckrát vymakanější než mámin. „Pojďme ke mně do pokoje. Všechno ti vysvětlím. Dnes je velký den.“

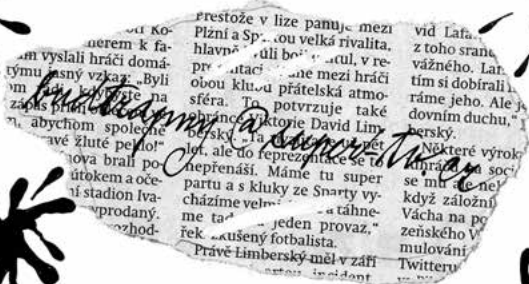
Michal se tváří tajemně. Z obýváku se ozývá televizní upoutávka na nový pořad. Kluci kráčejí po schodech nahoru, když vtom Michal nečekaně zastaví, obrátí se a utíká do obýváku k televizi. S otevřenou pusou sleduje moderátora, který oznamuje: „Máte poslední šanci vyhrát tři tisíce korun! Stačí jen poslat do našeho pořadu *Sobotní chvilka trapnosti* vaše nejtrapnější momenty. Pokud to stihnete ještě dnes do dvacáté hodiny, budete zařazeni do soutěže. Nominovaná videa a vítěze soutěže vám představíme zítra v deset dopoledne. Ztrapněte sebe, své přátele či nepřátele, a vyhrajte!“

Na obrazovce se přesouvají tři tisícikoruny seshora dolů a křičí na Michala: „Jsme tvoje! Díky nám si konečně budeš moci koupit svůj notebook!“

„Jasně,“ zašeptá Míša jako zhypnotizovaný.

„Míšo, jsi v pořádku?“ stará se Tomáš.

„To si piš, kamaráde. Jen si něco poznačím, a můžeme jít.“ Michal rychle načmárá na útržek novin mejlovou adresu pořadu: budtrapny@super-tv.cz.

Tohle je přece příležitost roku! Tomášovým mobilem natočí videoklip trapnosti a pošle ho do sou-
těže. Honza Trdlo má sice v plánu prorazit v MTV,
ale každý musí někde začít. A co by to byl Michal
za fanouška, kdyby jim nepomohl s reklamou?

„Dnes je den plný překvapení,“ začíná Míša
s vysvětlováním.

„Tak už mluv, hořím nedočkavostí,“ nevydrží
to Tomáš.

„Nejprve jsem kvůli tlustoprdu Kubovi schy-
tal zákaz počítače. Dokonce jsem mu musel vysát
pokoj!“ lituje se Michal.

„To nemyslíš vážně! Ty jsi vysával bobky Jakubova smradlavého křečka?“ diví se Tomáš.

„Je to krutá realita. Ale už jsem si umyl ruce,“ odfrkne si Michal.

„A k čemu ti bude ta mejlová adresa relace trapnosti?“ vyzvídá Tomáš.

„No, představ si, že naši dva bonzáci chtějí prorazit jako hudební skupina. Už nacvičují svůj první duet,“ ukazuje Michal směrem k Jakubovu pokoji.

„To snad néééé! Ještě a tlustoprď se zbláznili?“ Tomáš si nevěřícně protírá oči.

„Proto potřebuju tvůj mobil. Natočím je a vyberu pár skvělých záběrů. Když přijdeš tak za dvě hodiny, už to budu mít hotové. Ještě nám zůstane dost času na odeslání videa do telky,“ vysvětluje Michal.

„Možná budou Honza s Kubou nejtrapnější ze všech,“ zasní se Tomáš.

„Až vyhraju ty tři tisíce, dám ti...“ Michal chvíli přemýšlí. „Pět set korun. Co ty na to?“

„Kamaráde, tohle pro tebe udělám rád i zadarmo,“ raduje se Tomáš. „Půjč si můj mobil a dej